

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-105/2018-02
4. септембар 2018. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ДРЖАВНЕ УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

БЕОГРАД
Бирчанинова 6

Предмет: Мишљење на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима

У вези са вашим дописом број: 011-00-232/2018-20 од 10. августа 2018. године, којим сте Републичком секретаријату за јавне политике доставили на мишљење Нацрт закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима (у даљем тексту: Нацрт закона) са анализом ефеката Нацрта закона, обавештавамо вас о следећем:

Члан 2. Нацрта закона прописује да се у тексту Закона о државним службеницима после члана 5. додаје члан 5а. који у ставу 1. предвиђа да се процеси управљања кадровима у државним органима заснивају на компетенцијама потребним за делотворно обављање послова у државном органу, док у ставу 2. предвиђа да компетенције, у смислу овог закона, представљају скуп знања, вештина, особина, ставова и способности које државни службеник поседује, а који обликују његово понашање и воде постизању очекиваних резултата на радном месту.

Овом приликом указујемо предлагачу да у *Образложењу* Нацрта закона детаљно опише шта све конкретно подразумева увођење концепта *потребне компетенције* у све сегменте управљања људским ресурсима у државним органима, као и да наведе на који начин ће се вршити њихова провера имајући у виду утицај овог концепта на процес одабира кадрова, развој каријере државних службеника, могућности напредовања и награђивања, односно квалитета рада државне управе.

Чланом 5. Нацрта закона се мења члан 14. Закона о државним службеницима, тако што се прописује да државни службеник има право на годишњи одмор од најмање 20, а највише 35 радних дана (уместо досадашњих 30 радних дана), према мерилима одређеним посебним колективним уговором.

Сугеришемо предлагачу да још једном размотри и детаљно анализира ову законску одредбу узимајући у обзир и упоредноправну праксу. С тим у вези, указујемо предлагачу да приликом анализе узме у обзир број дана који спадају у државне и верске празнике, максималан број дана годишњег одмора и плаћеног одсуства, као и да ова одредба омогућава државном службенику да за мање 10 месеци рада прими 12 плата.

Члан 6. Нацрта закона којим се мења члан 25. Закона о државним службеницима у ставу 1. предвиђа да је сукоб интереса ситуација у којој државни службеник има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче

на његово поступање у обављању послова његовог радног места, на начин који угрожава јавни интерес.

Сматрамо да би круг лица на која се примењује ова законска одредба требало јасније дефинисати и проширити и на радно ангажована лица у државним органима (посебни саветници у кабинетима министарстава и лица радно ангажована по другом основу), која често имају већи утицај на одлучивање него државни службеник. Уједно упућујемо да је овим законом потребно детаљније дефинисати и појам сукоба интереса имајући у виду ефекте које ова одредба може проузроковати у пракси.

Чланом 29. Нацрта закона мења се став 2. члана 51. Закона о државним службеницима тако што се брише обавеза руководиоца да приликом доношења решења о формирању конкурсне комисије у састав конкурсне комисије обавезно уврсти и једног државног службеника из Службе за управљање кадровима.

Како у *Образложењу* Нацрта закона није наведен разлог брисања ове одредбе, мишљења смо да су државни службеници из Службе за управљање кадровима својим учешћем у раду конкурсних комисија значајно допринели квалитету одабира кандидата и раду комисија у целини, као и да би њихово даље учешће у раду комисија допринело успешнијој имплементацији нових поступака у процесу пријема кадрова за рад у државној управи.

Чланом 30. Нацрта закона мења се члан 55. Закона о државним службеницима, тако што се у ставу 5. предвиђа да неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве конкурсна комисија одбацује закључком против кога се може изјавити жалба жалбеној комисији.

Истичемо да ово законско решење није усклађено са новим Законом о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр.18/16), у даљем тексту (ЗУП), с обзиром да ЗУП против закључка не предвиђа (директно) право на жалбу, имајући у виду да члан 146. став 3. ЗУПа изричито предвиђа да против закључка није дозвољена (самостална) жалба, јер је закључак акт којим орган искључиво управља поступком, не и одлучује о захтеву. На основу наведеног сматрамо да би реч „закључком“ у овој законској одредби требало заменити речју „решењем“.

У даљем тексту, посебно имајући у виду да се ради о системском закону за који је потребно урадити детаљну анализу ефекта закона, упућујемо на следеће недостатке анализе ефеката и то:

У оквиру одговора на питање које се тиче *циљева који се доношењем овог закона постижу*, потребно је дефинисане циљеве и квантитативно и временски одредити где год је то могуће, како би касније током *ex post* анализе било могуће мерити ниво њихове остваривости.

Примера ради, наводимо да се један од циљева које је предлагач дефинисао у оквиру одговора на ово питање односи на попуњавање положаја постављањем по спроведеном унапређеном конкурсном поступку. Наведени циљ је потребно ускладити и са циљем (и индикаторима) који су предвиђени Акционим планом за спровођење Стратегије реформе јавне управе у Републици Србији за период од 2018-2020. године у делу који се односи на меру 2.1. Успостављање усклађеног система радних односа и плата у јавној управи на темељу начела транспарентности и правичности, како би наведени циљ задовољио већ предвиђене критеријуме који се тичу временске одређености и мерљивости. Након усклађивања са циљем који је предвиђен у наведеној мери поменутог Акционог плана, наведени циљ би гласио: *више од 50% положаја попуњених путем конкурса, у односу на укупан број*

попуњених радних места у органима државне управе и службама Владе до краја 2020 године.

На питање да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити, предлагач је, поред осталог, идентификовао најзначајније уштеде које ће нови закон у овој области потенцијално створити субјектима регулације, али их није квантификовао ни у једном случају.

Указујемо предлагачу да је било потребно потенцијалне уштеде приказати применом методе стандардног трошка (*standard cost model*) или података добијених из већ урађених релевантних студија и анализа. На тај начин би се утврдило колике би уштеде биле за одређене категорије лица (кандидате у одређеним фазама конкурса али и за конкурсне комисије), имајући у виду да члан 30. Нацрта закона којим се мења члан 56. Закона о државним службеницима, уводи значајне новине у конкурсни поступак и од којег се потенцијално очекују највеће уштеде за поменуте категорије субјеката регулације.

Имајући у виду све наведено, а сходно чл. 39а, 40. и 46. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14), а у складу са чланом 33. Закона о министарствима („Службени гласник РС”, број 44/14, 14/15, 54/15, 96/15 - др. закон и 62/17), Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Нацрт закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима **садржи делимичну анализу ефеката закона.**

в.д. директора
Бојана Тошић